

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.032 van 5 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 4 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2008.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, is het rijk binnengekomen op 25 september 2008 in het bezit van een Sri Lankaans paspoort met een vals Schengenvisum en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.
2. Na een vragenlijst te hebben ingevuld en ondertekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd zijn dossier overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij op 9 oktober 2008 werd gehoord.
3. Op 16 oktober 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 oktober 2008 aan

verzoeker betekend. Het feitenrelaas en de motivering van de bestreden beslissing luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Alaveddy (Jaffna) en bent u Sri Lankaans staatsburger. Na het behalen van uw rijbewijs in 1997 te Colombo, werkte u als chauffeur van een minibus tussen Jaffna en Colombo. U werd soms gevraagd tegen betaling om Tamiltijgers te vervoeren. In mei 2006 kwamen er enkele onbekenden een vijftal keer op bezoek bij uw echtgenote in Alaveddy en informeerden naar u. Op dat moment was u in Colombo en werd u door uw echtgenote over de gebeurtenis ingelicht. Daar er toen in uw omgeving heel wat mensen ontvoerd werden, besloot u uit veiligheidsoverwegingen niet naar het noorden van Sri Lanka terug te keren, gaf u uw werk als chauffeur op en bleef u in Colombo bij familie van uw echtgenote. Een tijdje later begon u opnieuw als chauffeur voor een bedrijfje uit Colombo te werken. Aanvankelijk kende u geen problemen, maar toen een collega van u, Ilankeeswaran, op 4 maart 2007 ontvoerd werd, werd u bang. Via de televisie vernam u dat het bedrijfje een link met LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) had. U vernam bovendien van de moeder van Rameswaran, uw chef, dat u en hij ook gezocht werden. Daarop diende u opnieuw uw ontslag in. Sindsdien beperkte u zich tot huishoudelijke taken en bereidde u uw vlucht uit Sri Lanka voor. U vroeg een paspoort aan en u vroeg verschillende keren een visum voor India aan. Aangezien u telkens slechts een visum voor een drietal maanden kreeg, verkoos u in Sri Lanka te blijven. In april 2008 vernam u dat een oud-collega van u, Karan, eveneens ontvoerd werd. Toen werd u pas echt bang en daarom verliet u op 24 september 2008 Sri Lanka en diende u op 25 september 2008 in België een asielaanvraag in. U verklaarde niet naar Sri Lanka terug te kunnen keren uit vrees door onbekenden in minibussen ontvoerd en vermoord te worden. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: een kopie van uw nationale identiteitskaart, een kopie van uw rijbewijs (uitgereikt op 3 februari 1999), een (onleesbare) kopie van uw schoolkaart, een kopie van uw paspoort (uitgereikt op 25 april 2007 te Colombo) dat drie visa voor India en een (vals) visum voor de Schengenzone bevat, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van uw elektronisch vliegtuigticket (d.d. 24 september 2008) en een kopie van een krantenknipsel over de ontvoering van Karunakaran (d.d. 30 april 2008).

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u niet in Colombo geregistreerd was. Op uw rijbewijs staat immers een adres in Colombo vermeld. Als rechtvaardiging hiervoor verklaarde u dat, om uw rijbewijs in 1997 te kunnen behalen en om die in 1999 te vernieuwen, u naar Colombo moest, omdat het in die periode onmogelijk was in Jaffna een rijbewijs te behalen. U beweerde in 1997 een tweetal maanden bij mensen in Colombo verbleven te hebben en toen het adres van die mensen aan de instanties die het rijbewijs uitreiken opgegeven te hebben (CGVS, p.10). Naast het feit dat het hoogst ongewoon en zelfs onlogisch is dat u uw eigen adres in Alaveddy (Jaffna) niet opgaf, blijkt echter uit de informatie van het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan uw administratief dossier dat op een geldig Sri Lankaans rijbewijs naast de identiteitsgegevens van de houder ook zijn residentieel adres of, met andere woorden, het adres waar de houder van het rijbewijs permanent woont vermeld staat. Deze vaststelling werpt dan ook twijfels op betreffende uw versie van de feiten en doet vermoeden dat u reeds veel langer in Colombo verbleef dan u op het Commissariaat-generaal beweerde en er ook geregistreerd was. Dit wordt overigens bevestigd door uw verklaring dat u aan eventuele checkpoints in Colombo enkel uw rijbewijs moest tonen en nooit enig ander bewijs van registratie in Colombo (CGVS, p.3-4; p.22), omdat dit rijbewijs door het erop vermelde adres als registratiebewijs voor Colombo kan beschouwd worden.

Hoe dan ook heeft u uw beweerde link met LTTE geenszins aannemelijk weten te maken. Er kan immers op gewezen worden dat u er niet in geslaagd bent ook maar enig overtuigend (begin van) bewijs noch van uw beweerde LTTE-link, noch van uw eigen activiteiten voor het vervoersbedrijfje (CGVS, p.16) aan te brengen. Aanvankelijk verklaarde u dat het voor u onmogelijk was hierover bewijzen te verkrijgen. Later gaf u toe dat het voor u wel mogelijk was om bewijzen te krijgen over de ontvoeringen van Ilankeeswaran en van Karan en dat u pogingen

zou ondernemen om eveneens de band tussen het vervoersbedrijfje en LTTE met een krantenartikel aan te tonen (CGVS, p.17-18; p.20). U kreeg drie kalenderdagen de tijd om deze documenten voor te leggen. Betreffende het krantenknipsel aangaande de ontvoering van (Karuna)karan dat u uiteindelijk effectief neerlegde, dient er aangestipt te worden dat er uit dit artikel geenszins een band tussen Karan en het vervoersbedrijf blijkt. Wat de overige documenten betreft dient er evenwel te worden vastgesteld dat u vooralsnog, hoewel de termijn reeds verstreken is, noch een bewijs van de ontvoering van Ilankeeswaran, noch een bewijs van de band tussen het vervoersbedrijf en LTTE heeft voorgelegd en dat u evenmin een plausibele verklaring heeft meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Er kan nochtans redelijkerwijze van een kandidaat-vluchteling verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn asielaanvraag enigszins kunnen staven.

Daarnaast dient er opgemerkt te worden dat u uw vrees om omwille van deze beweerde link tussen u, het vervoersbedrijfje in Colombo en LTTE gezocht en vervolgd te worden niet aannemelijk gemaakt heeft. Zo blijkt ondermeer, zoals reeds eerder aangehaald werd, dat, toen u in Colombo als chauffeur werkte, u af en toe langs checkpoints moest passeren en dat u, om zich te identificeren, uw rijbewijs moest tonen. Hoewel u op uw identiteit gecontroleerd werd, werd u tijdens deze checkpointcontroles nooit aangehouden en kende u evenmin enig probleem met de controlerende instanties (CGVS, p.22).

Deze vaststelling ondermijnt dan ook uw vrees voor vervolging. Het feit dat u niet aannemelijk gemaakt heeft een gegronde vrees voor vervolging te moeten koesteren wordt verder bevestigd door het feit dat uit uw paspoort blijkt dat u voor uw vertrek naar België op 24 september 2008 tot tweemaal toe de gelegenheid had om Sri Lanka te verlaten. U slaagde er immers in om van 12 juni tot 9 september 2007, i.e. kort na de ontvoering van Ilankeeswaran, en van 19 mei tot 18 augustus 2008, i.e. vlak na de ontvoering van Karan, een Indiaas visum te bemachtigen. Hoewel u beweerde dat u in Sri Lanka al sinds 2006 voor uw leven vreesde (CGVS, p.19), verkoos u in Sri Lanka te blijven. Dit gebrek aan haast om uw land te verlaten en naar een veilig land te trekken doet op zich al afbreuk aan uw beweerde vrees. Overigens is uw verklaring dat u niet naar India trok omdat een periode van een drietal maanden voor u te kort was, weinig afdoende. Er dient immers op gewezen te worden dat u op 24 september 2008 onder uw eigen identiteit probleemloos langs de controles op de luchthaven van Colombo kon passeren. Het is evenwel niet aannemelijk dat iemand die gezocht wordt omwille van een vermeende LTTE-link onder zijn eigen identiteit de controles op de nationale luchthaven van Colombo zonder enig probleem zou kunnen passeren en dat u zelfs maar het risico zou nemen onder uw eigen identiteit te vertrekken (CGVS, p.12-13). Bovenstaande bevindingen zetten uw beweerde vrees bijgevolg ernstig op de helling.

Er is dan ook geen enkele aanwijzing dat u in Colombo zou worden gezocht en daarom in de onmogelijkheid zou verkeren om naar Colombo terug te keren. In tegenstelling tot het noorden van Sri Lanka woedt er in Colombo immers geen intern gewapend conflict en is de situatie in de hoofdstad Colombo niet van die aard dat modale Tamils worden vervolgd louter omwille van hun etnische achtergrond. Ook de recente evoluties wijzen niet op een vervolging van Tamils in de hoofdstad Colombo enkel omwille van hun etnische achtergrond. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat in het kader van "cordon and search operations" wel degelijk mensen gearresteerd en opgesloten worden maar deze maatregelen kunnen worden beschouwd als algemene veiligheidsmaatregelen genomen door de Sri Lankaanse staat ter preventie van mogelijke LTTE-aanslagen in de hoofdstad. In dezelfde context dient verder te worden vastgesteld dat het hier vooral gaat om Tamils die hun identiteit niet kunnen aantonen en niet in Colombo zijn geregistreerd, een profiel waarvan u geenszins aannemelijk gemaakt heeft ertoe te behoren, zoals uit bovenstaande vaststellingen reeds bleek. Voorts kan uit dezelfde informatie worden afgeleid dat de overgrote meerderheid van de Tamilbevolking in Colombo geen reëel risico loopt op willekeurige ontvoeringen en moorden.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De kopieën van uw nationale identiteitskaart, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw paspoort, uw rijbewijs en uw (onleesbare) schoolkaart tonen hoogstens uw identiteit, uw nationaliteit, uw burgerlijke staat en het feit dat u geschoold bent aan. Dit wordt door mij echter in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Uw vliegtuigticket bewijst enkel dat u

Sri Lanka op 24 september 2008 verliet en dat u via Chennai (India) naar België kwam. Het krantenartikel in verband met de ontvoering van Karunakaran werd hierboven reeds behandeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), betwist verzoeker dat hij niet aannemelijk maakte zijn land te zijn ontvlucht uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat hij geen reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus.
2. Ter terechtzitting worden door verzoeker twee faxkopies ingediend van zijn tewerkstelling in Colombo bij een vervoersbedrijf en een beslissing van de rechtbank van Arnhem van 2 oktober 2008 waaruit blijkt dat er thans geen uitzettingen plaatsvinden naar Sri Lanka in afwachting van de uitkomst van het onderzoek voor een nieuw ambtsbericht. Door verweerder worden twee Cedoca-documenten ingediend met betrekking tot de actuele situatie in Sri Lanka. De zitting werd geschorst om partijen in de gelegenheid te stellen kennis te nemen van de nieuwe documenten. Partijen worden daarna in de gelegenheid gesteld mondeling hun bevindingen toe te lichten.
3. Daargelaten de vaststelling dat beide documenten door verzoeker ingediend ter zitting faxkopieën zijn, zoals verweerder terecht opwerpt, stelt de Raad vast dat één document aantoonde dat bepaalde goederen door verzoeker werden afgeleverd (handtekening op het document) voor de firma Subitha Enterprises en anderzijds dat verzoeker door deze firma werd betaald in augustus 2007, wat dan weer niet overkomt met verzoekers eigen verklaring, bevestigd ter terechtzitting, dat hij bij deze firma werkte tot 4 maart 2007 omdat zijn collega op 4 maart 2007 werd ontvoerd en hij bang werd. Met betrekking tot de beslissing van de rechtbank van Arnhem wijst de Raad erop dat uit deze beslissing enkel blijkt dat geen repatriëringen worden uitgevoerd in afwachting van een nieuw ambtsbericht en een aangepast beleid. Het ambtsbericht van oktober waarnaar het door verzoeker neergelegd document verwijst is inmiddels gepubliceerd en te raadplegen op internet. Daaruit kan niet worden afgeleid dat er niet wordt gerepatriëerd naar Sri Lanka vermits er een volledig hoofdstuk wordt gewijd aan de terugkeer van afgewezen asielzoekers (p. 103).
4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat er geen enkele aanwijzing is dat hij in Colombo zou worden gezocht en daarom in de onmogelijkheid zou verkeren om naar Colombo terug te keren. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt niet in Colombo te zijn geregistreerd, hij zijn beweerde link met de LTTE geenszins aannemelijk weet te maken, opgemerkt dient te worden dat hij zijn vrees gezocht en vervolgd te worden omwille van deze beweerde link tussen hem, het vervoersbedrijfje in Colombo en de LTTE niet aannemelijk heeft gemaakt, in tegenstelling tot het noorden van Sri Lanka er in Colombo geen intern gewapend conflict woedt en de situatie in de hoofdstad Colombo niet van die aard is dat modale Tamils worden vervolgd louter omwille van hun etnische achtergrond en de "cordon and search

operations” kunnen worden beschouwd als algemene veiligheidsmaatregelen genomen door de Sri Lankaanse staat ter preventie van mogelijke LTTE-aanslagen in de hoofdstad.

5. Waar verzoeker in het verzoekschrift laat uitschijnen dat hij vrees koestert vanwege de Tamiltijgers merkt de Raad op dat deze beweringen haaks staan op zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat hij etnisch Tamil is, beweert activiteiten te hebben uitgevoerd voor de LTTE, te weten het vervoeren van Tamiltijgers naar Colombo, en dat hij vreest omwille van deze activiteiten te worden gearresteerd door de autoriteiten, zoals hij ter terechtzitting bevestigd.
6. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker het motief in de bestreden beslissing, met name dat hij niet aannemelijk maakt niet te zijn geregistreerd in Colombo niet betwist. De Raad wijst erop dat uit de bestreden beslissing blijkt dat het rijbewijs naast identiteitsgegevens van de houder ook zijn residentieel adres, of met andere woorden het adres van waar de houder van het rijbewijs permanent woont, vermeld staat en in casu blijkt dat op verzoekers rijbewijs een adres staat vermeld in Colombo. De Commissaris-generaal kon derhalve redelijkerwijs besluiten dat verzoeker reeds veel langer in Colombo woonde dan hij beweert en er ook geregistreerd was, wat ook bevestigd wordt door verzoekers eigen verklaringen dat hij aan eventuele checkpoints in Colombo enkel zijn rijbewijs moest tonen en nooit enig ander bewijs van registratie in Colombo. Dit besluit wordt overigens ondersteund door het Cedoca-document cl 2008-011, dat ter zitting werd neergelegd en waarvan verzoeker kennis heeft genomen tijdens de schorsing van de zitting, waaruit blijkt dat reeds in juni 2006 werd afgekondigd dat Tamils die in de hoofdstad en de randgemeenten wonen, evenals de ‘plantation Tamils’, verplicht zijn om zich te laten registreren bij de Sri Lankaanse politie in hun wijk, en publieke en private bedrijven hun Tamil-werknemers moeten aangeven bij de autoriteiten via registratieformulieren. Vermits uit deze informatie eveneens blijkt dat bij zoekacties (“cordon and search operations”) voornamelijk Tamils worden gearresteerd meestal omdat ze niet in het bezit zijn van identiteitsdocumenten of niet geregistreerd zijn is de Raad van oordeel dat verzoeker wel degelijk geregistreerd was in Colombo gelet op zijn verklaringen dat hij regelmatig zijn documenten diende te tonen bij checkpoints en nooit problemen kende.
7. Waar verzoeker stelt dat “verweerster ten onrechte beweert dat de vaststelling dat verzoeker hoewel op zijn identiteit werd gecontroleerd hij tijdens de checkpointcontroles nooit aangehouden werd, zijn vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève ondermijnt”, dient erop gewezen te worden dat verzoeker zelf verklaarde dat hij op zijn identiteit werd gecontroleerd, hij nooit werd aangehouden en nooit problemen kende met de controlerende instanties zodat daaruit terecht kan worden afgeleid dat dit zijn vrees voor vervolging ondermijnt vermits verzoeker, indien er vermoedens zouden zijn geweest van een link tussen hem en de LTTE hij wel degelijk zou zijn opgepakt of minstens zou zijn ondervraagd door de controlerende autoriteiten, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. De Commissaris-generaal stelt, overigens eveneens terecht, dat verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt vermits hij tot twee keer toe de gelegenheid had om Sri Lanka te verlaten gelet op het Indiaas visum dat hij verkregen had, motief dat door verzoeker niet wordt betwist. Verzoekers argument ter zitting dat hij slechts een visum kreeg voor drie maanden en dat hij dan zou worden teruggestuurd naar Sri Lanka wijzigt niets aan deze vaststellingen.
8. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel begin van bewijs aanbrengt van een beweerde LTTE-link en gelet op verzoekers tewerkstelling als chauffeur en het feit

dat hij vaak werd gecontroleerd maakt hij deze link niet in het minst aannemelijk en evenmin maakt hij aannemelijk dat hij verdacht wordt van een link met de LTTE. Zo verwijst de verzoeker naar de ontvoering van twee collega's-chauffeur, een krantenartikel over de ontvoering van K. en hij beweert via de televisie te hebben vernomen dat het vervoersbedrijf een link had met de LTTE dient te worden vastgesteld dat het krantenartikel door de verzoeker ingediend enkel vermeldt dat een zekere K. ontvoerd werd in een minibus en dat daaruit niet in het minst kan worden afgeleid om welke reden deze persoon werd ontvoerd, noch of hij al dan niet tewerkgesteld was als chauffeur en nog minder dat K. een collega zou zijn geweest van de verzoeker. De Raad verwijst dienaangaande ook naar hetgeen onder punt 2.3. werd gesteld namelijk dat uit het voorgelegde stuk blijkt dat de verzoeker nog steeds tewerkgesteld was bij het vervoerbedrijf in augustus 2007 en dat het derhalve ongeloofwaardig is dat de verzoeker na de kidnapping van zijn collega in maart 2007 zijn ontslag zou hebben aangeboden. Dat de verzoeker de link tussen het bedrijf en de LTTE vernam via de televisie is een vage en blote bewering. Zo stelt de verzoeker dat de Commissaris-generaal dit gegeven verder had dienen te onderzoeken wijst de Raad erop dat de bewijslast in de eerste plaats berust bij de asielzoeker en stelt hij vast dat de verzoeker, met uitzondering van een krantenartikel dat niet in overweging kan worden genomen als bewijs van zijn vervolgingsfeiten en zijn relaas, niet verder komt dan vage en blote beweringen.

9. De Raad concludeert dat de verzoeker zijn vrees voor vervolging nergens concreet noch aannemelijk maakt en dat hij zich in het verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de Commissaris-generaal. Hiermee wordt geenszins afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en die opgenomen zijn in de bestreden beslissing. Aangaande de beweringen die de verzoeker in het verzoekschrift poneert, kan hij geen enkel bewijs bijbrengen die een beweerdde vervolging zou kunnen staven.
10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in het hoofd van de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.
11. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De loutere verwijzing naar een algemene toestand in het land van herkomst is niet voldoende. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat de verzoeker niet aan toont dat hij wordt vervolgd of geviséerd door zijn autoriteiten en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in een straf die in zijn hoofd een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/3, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) meent in een arrest van 17 juli 2008 dat niet elke Tamil per se een risico loopt en wijst erop dat uit beschikbare landeninformatie blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten systematisch Tamils met een bepaald profiel martelen en/of vernederend behandelen, namelijk zij die in de ogen van de autoriteiten interessant zijn in hun strijd tegen de LTTE, wat in casu, gelet op het voorgaande, niet het geval is (Cedoca nota p. 8).
12. Voor zover de verzoeker verwijst naar de "cordon and search operations" en aanvoert dat hij terecht vreest voor vervolging omdat de LTTE strijdt voor onafhankelijkheid van het oosten en het noorden van Sri Lanka en er vaak aanslagen worden gepleegd op burgers, politiekantoren aangevallen worden en regeringsfunctionarissen worden vermoord weerlegt hij daarmee de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande niet noch toont hij daarmee aan dat in de hoofdstad Colombo sprake

is van willekeurig geweld zoals vereist voor de toepassing van artikel 48/4, §2, c). Voor zover in een stuk (schrijven aan de staatsecretaris van Justitie) dat verzoeker eveneens ter zitting heeft ingediend blijkt dat Colombo geen vlucht- of vestigingsalternatief is wijst de Raad erop dat hij van oordeel is dat verzoeker reeds geruime tijd in Colombo woonachtig is en er ook geregistreerd is zoals blijkt uit punt 2.6..

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 december 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

M.-C. GOETHALS.